

[Løje.]

vil rimeligvis blive fremsat senere fra Landboforeningernes Side — burde tage dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse. I alle Tilfælde vilde det være naturligt, om Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, som er dem, der iværksætter det Arbejde, der herigennem støttes, dels direkte, dels gennem deres Avlsforeninger, blev spurgt om, hvorledes de ser paa hele dette vigtige Spørgsmaal. Jeg tror ikke, det lønner sig for Bevillingsmyndighederne, at vi her regner med den lille Tabel; der kan sikkert slaas mere i Stykker, end vi ønsker det, og end det vilde være forsvarligt.

Principielt gaar Partiet Venstre mod Forslaget om en fortsat Nedskæring af Husdyrbevillingerne. Finansielt set er Forslaget af yderst ringe Betydning, naar det ikke følges af Besparelser ogsaa paa andre Omraader, hvad hidtil ikke er sket i nogen væsentlig Grad. Dertil kommer, at Arbejdet paa Husdyrbrugets Fremme efter mit Partis Mening er af overordentlig Betydning og bør opretholdes i dets fulde Udstrækning, selv om det skulde nødvendiggøre, at der stilles endnu større Bevillinger til Raadighed, end det i de senere Aar har været Tilfældet. Vi har dog intet imod, at Sagen gaar i Udvalg, bl. a. for at der kan blive Lejlighed til, som jeg tidligere antydede, at spørge Landboforeningerne og Husmandsforeningerne og de øvrige Foreninger, der administrerer disse Bevillinger, om de mener, at de fremdeles kan arbejde paa samme intensive Maade som hidtil under de nedskaarne Beløb.

Hvad Ændringerne i § 8 angaar, er de fremgaaet af en Forhandling mellem Husmandsforeningerne og Landboforeningerne. De gaar ud paa Lempelser med Hensyn til Fremstillingen af Avlsdyr ved Dyrskuer. Det er navnlig Husmandsforeningerne, der har fremsat Ønske i denne Retning, og Landboforeningerne er gaaet med til det, og naar der saaledes er opnaaet en Overenskomst, kan vi fra vor Side intet have at erindre imod, at denne Ændring i § 8 gennemføres.

Vi ser altsaa gerne hele Spørgsmaalet underkastet en gennemgribende Behandling i et Udvalg, selv om vi principielt er imod en Nedskæring af disse Beløb og paa dette Tidspunkt. Det er jo muligt, at man i Udvalget kan finde andre Udveje, at det kan være nødvendigt at omlægge Bevillingerne en Smule. Det er muligt, at Landbo- og Husmandsforeningerne ikke ser saadan paa det, som jeg antager de gør. Men i alle Til-

fælde vil deres Opfattelse og Avlsforeningernes Opfattelse, i det hele taget de Foreningers Opfattelse, som har med Administrationen af disse Beløb at gøre, i høj Grad blive retningsgivende for, hvorvidt vi fra Partiet Venstres Side vil gaa med til nogen som helst Nedskæring af disse Beløb.

Ulrich: Vi anser det fra vort Partis Side, som tidligere udtalt, naar vi før har haft denne Lov til Behandling, for skadeligt at nedskrive disse Bevillinger til Husdyrbrugets Fremme. Det er efter min Opfattelse beskæmmende for Staten, at det virkelig skulde være nødvendigt at bibeholde denne Nedskæring paa de 44 000 Kr. Disse Penge betyder jo intet for Staten, men, som jeg før har gjort opmærksom paa, de betyder umaadelig meget for alle de forskellige Landbrugsorganisationer, som arbejder med disse Tilskud. Da vi for 4 Aar siden første Gang fik denne Nedskæring, udtalte jeg min store Beklagelse over, at den virkelig var nødvendig. Jeg maa gentage denne min Beklagelse og sige til den højtærede Landbrugsminister, at det forekommer mig, naar man ser hen til andre Ministeriers Besparelser paa de forskellige Omraader, som de omfatter, at dette er noget Smaatteri, og den højtærede Minister kan efter min Mening i Virkeligheden ikke være bekendt Gang paa Gang at komme til den danske Rigsdag og foreslaa denne Nedskæring paa 44 000 Kr. bibeholdt.

Nu hørte jeg nok, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet talte om den Fremgang, der havde været paa Husdyrbrugets Omraade i disse Aar, hvor denne Nedskæring havde virket. Ja, det er rigtigt, en saadan Fremgang har der været, men hvem siger, at den ikke vilde have været meget større, dersom man havde bibeholdt dette ringe Tilskud til Husdyravlens Fremme. Den højtærede Minister ved sikkert udmærket af Selvsyn, at ude omkring i Befolkningen, hvor man arbejder med disse Statstilskud, spiller det en afgørende Rolle at se, at der er Interesse til Stede hos Regeering og Rigsdag for disse Forhold. Jeg henleder ogsaa den højtærede Ministers Opmærksomhed paa den store Betydning, denne Husdyrlov har haft gennem Tiderne, den afgørende Betydning, det har haft for hele Samfundet, at disse forskellige Virksomheder har kunnet holdes i Gang. Jeg henstiller til Ministeren at overveje, om man ikke kunde høre op med denne Nedskæring og fortsætte med Loven af 1927, der i Virkeligheden betød en ganske overordentlig Resignation fra alle politiske